

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215203682
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2215203682.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, zastúpeného spoločnosťou: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, proti žalovanému: K. X., nar. X.X.XXXX, bytom G. R., K. X. XXX/XX, zastúpeného spoločnosťou: FORTITUDINE, s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 257 067, so sídlom Dunajská Streda, Čukáraboň 7332/2A, o zaplatenie 1.170,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6C/136/2015-236 zo dňa 17. septembra 2020 - II. a IV. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 570,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vo zvyšku zamietnutie p o t v r d z u j e .

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného a tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (druhý rozsudok v poradí) I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 570,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, III. výrokom uložil žalobcovi povinnosť vyplatiť znalcovi MUDr. Gustávovi Škodáčkovi znalečné vo výške 94,49 Eur na účet znalca v Československej obchodnej banke, a. s., číslo účtu: SK 22 7500 0000 0000 2625 1633, VS: 182018 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, IV. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom na procesné ustanovenia § 251, § 255 ods. 2, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 25.1.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným poisťovňou zmluvu č. 610/054868-0, ktorej predmetom je poistenie úrazu a zodpovednosti s účinnosťou od 26.1. 2013. V poisťovnej zmluve bolo dojednané poistné krytie pre prípad trvalých následkov úrazu s progresiou 400 % a pre prípad denného odškodnenia po úraze a počas dlhodobej PN 30,- Eur. Dňa 12.6.2013 bolo žalobcovi doručené tlačivo Oznámenie o úraze spolu s lekáorskými správami, v ktorých ošetrojúci lekár MUDr. B. O. zo súkromného zariadenia PEAN, Veľkoblavovská 23, Dunajská Streda stanovil diagnózu žalovaného zlomeninu krčka rádia bez dislokácie. Na základe doručenej zdravotnej dokumentácie, Oceňovacích tabuliek poisťovne a v súlade s poistnými podmienkami bolo žalovanému stanovené poistné plnenie pre prípad denného odškodnenia po úraze vo výške 1.170,- Eur (za 39 dní). Dňa 17.6.2013 žalobca vyplatil žalovanému sumu 1.170,- Eur titulom poistného plnenia

za dobu nevyhnutného liečenia po úraze a sumu 5,- Eur, ktoré zaplatil žalovaný ako poplatok u lekára za vyplnenie tlačiva potrebného k likvidácii poisťnej udalosti. Z lekárskeho nálezu RTG, popis zo dňa 22.4.2013 od primárky RTG oddelenia MUDr. R. X. vyplýva, že žalovaný utrpel poškodenie zlomeninu. Podľa všeobecných poisťných podmienok pre poistenie úrazu (článok V až VII, článok XII bod 1) úrazom sa rozumie telesné poškodenie alebo smrť, ktoré boli spôsobené nečakaným náhlym a jednorazovým spôsobením vonkajších vplyvov. Podľa článku XV bod 1 Všeobecných poisťných podmienok ak doba nevyhnutného lekárskeho liečenia následkov úrazu, ktorý poistený utrpel počas trvania tohto poisťného rizika dosiahne 14-dňovú kadenčnú dobu, má poistený voči poisťiteľovi v závislosti od výšky rozhodujúceho príjmu podľa ods. 7 tohto článku Všeobecných poisťných podmienok poisťnej zmluvy právo na výplatu denného odškodnenia za dobu nevyhnutného lekárskeho liečenia úrazu, vo výške určenej podľa tabuľky uvedenej v ods. 10 tohto článku Všeobecných poisťných podmienok - poisťnej zmluvy, najviac však vo výške maximálnej poisťnej sumy dohodnutej v poisťnej zmluve pre riziko denné odškodné po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti, a to od prvého dňa nevyhnutného liečenia maximálne však po dobu uvedenú v Oceňovacej tabuľke poisťiteľa pre riziko denného odškodného po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti. Podľa bodu 18 tohto článku nevyhnutné liečenie následkov úrazu a jeho skutočná dĺžka musí byť doložené dostatočnou zdravotnou dokumentáciou so zápisom o prvom ošetrení a priebehu liečenia. Denné poistné po úraze sa nestanovuje podľa subjektívnej doby liečenia, denné poistné po úraze sa stanovuje podľa článku XV ods. 1 Poisťných podmienok podľa Oceňovacej tabuľky, ktorá stanovuje konkrétnu dobu liečenia za jednotlivé diagnózy, ktoré sa priznávajú poistenému. Podľa Oceňovacej tabuľky verejne prístupnej na webovom portáli žalobcu v sekcii Životné poistenie/Oceňovacie tabuľky, je pri úrazoch hornej končatiny zaradené tiež pomliaždenie končatiny alebo jej časti a natiahnutie svalov ťažšieho stupňa s maximálnou dobou liečenia do 20 dní (položka č. 3.112).

4. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že je nepochybné, že dňa 22.4.2013 žalovaný utrpel úraz pádom z bicykla, ktorý úraz však nie je zlomeninou a za tento úraz žalobca poskytol žalovanému poistné plnenie tak, ako by ho poskytol za zlomeninu. Vzhľadom na dve rozdielne lekárske správy, okresný súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie MUDr. Gustávom Škodáčkom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. Pričom zo záveru znaleckého posudku ako aj z výsluchu samotného znalca jednoznačne vyplýva, že žalovaný utrpel úraz lakťa - ťažké pomliaždenie, keď za primerané považuje aj časové obdobie trvania liečby a práceneschopnosti. Je nepochybné, že poistné plnenie žalovanému bolo poskytnuté nad rámec skutočného úrazu a poškodenia zdravia, ktoré žalovaný utrpel - pomliaždenia ťažkého stupňa. Vzhľadom na okolnosti v predmetnej veci, že sa jedná o pomliaždeninu ťažkého stupňa a časové obdobie trvania liečby a práceneschopnosti bolo primerané okresný súd je toho názoru, že žalovanému za toto poškodenie zdravia patrí odškodné v zmysle Oceňovacej tabuľky v maximálnej miere za 20 dní. Znalec MUDr. Gustáv Škodáček vo svojom znaleckom posudku ako aj vo svojej výpovedi potvrdil, že takéto ťažké pomliaždenie sa niekedy hojí horšie ako zlomenina. Žalovaný za takéto poškodenia zdravia má nárok na poistné plnenie vo výške 600,- Eur, keď výška denného odškodného po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti bola určená sumou 30,- Eur v zmysle Oceňovacej tabuľky za 20 dní (pomliaždenie končatiny ťažšieho stupňa), keďže mu bolo poskytnutých 1.170,- Eur, suma 570,- Eur presahuje rámec poisťného plnenia, na ktoré má nárok. Okresný súd zaviazal žalovaného sumu 570,- Eur vrátiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko v tomto rozsahu zo strany žalobcu sa jednalo o plnenie bez právneho dôvodu. Keďže sa však žalobca domáhal vrátenia celého plnenia vo výške 1.170,- Eur vo zvyšku, čo do zaplata 600,- Eur žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca si od žalovaného spolu s vydaním bezdôvodného obohatenia vo výške 1.170,- Eur uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne odo dňa 15.6.2014 do zaplata, keď tento nárok považuje okresný súd za nedôvodný. Okresný súd je názoru, že sa nedá povedať o žalovanom, že by nekonal dobromyseľne. Žalovaný mal riadne uzatvorenú poisťnú zmluvu č. 610/054868-0, predmetom ktorej bolo poistenie úrazu a zodpovednosti s účinnosťou od 26.1.2013, že žalovaný dňa 22.4.2013 utrpel poškodenie zdravia po úraze, pričom prvotným ošetrujúcim lekárom bol MUDr. B. O. zo súkromného zariadenia PEAN, Dunajská Streda, ktorý mu po vykonaní RTG stanovil diagnózu: zlomenina krčka rádia bez dislokácie. Na základe tohto potvrdenia si uplatnil poistné plnenie u žalobcu, na základe čoho mu dňa 17.6.2013 žalobca vyplatil poistné plnenie 1.170,- Eur. Až následne žalobca získal vedomosti o ďalšom lekárskom náleze - RTG popise zo dňa 22.6.2013 od primárky MUDr. R. X., ktorá telesné poškodenie nepopísala ako zlomeninu. Žalovaný pri uplatnení si poisťného plnenia ako aj v podstate v priebehu tohto sporu bol dobromyseľný, pretože poistné plnenie si uplatnil na základe lekárskeho nálezu z chirurgickej ambulancie MUDr. B. O., a následne aj po podaní tejto žaloby žalobca disponoval dvoma lekárskymi nálezmi s odlišnou diagnózou.

Až v priebehu konania na základe znaleckého dokazovania bolo preukázané, že v dôsledku úrazu, ktorý žalovaný utrpel, nedošlo u neho k zlomenine, ale iba k pomliaždenine hornej končatiny. Vzhľadom na celkové okolnosti tejto veci, keďže žalovaný sa riadil lekárskou správou, okresný súd konštatuje, že žalovaný konal dobromyseľne, a preto nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania ako úžitkov z predmetnej sumy zamietol.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca si v konaní od žalovaného uplatnil istinu 1.170,- Eur s príslušenstvom, bol v konaní bol úspešný čiastočne čo do sumy 570,- Eur a neúspešný čo do sumy 600,- Eur. V matematickom vyjadrení žalobca bol úspešný 49 % a neúspešný 51 %. Celkový úspech žalovaného v konaní sa vyčíslil tak, že od pomeru jeho úspechu sa odpočíta pomer jeho neúspechu, ktorý bol 49 %, pričom celkový úspech žalovaného v tomto konaní predstavuje 2 %. Ustanovenie § 255 CSP vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že strana sporu, ktorá v konaní uspela, má nárok na náhradu trov konania. V zásade nemožno hovoriť o zodpovednosti za výsledok, ale o zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorá zo strán v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Ak čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t. j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o peňažnom úspechu jednej zo strán sporu s tým, že nesmie ísť o pomernú nepatrnú časť predmetu konania (súdna prax dospela k záveru, že o pomernom procesnom úspechu z jednej z procesných strán možno hovoriť, ak jej pomerný úspech presiahne 10 %). V predmetnom prípade teda je jednoznačný záver súdu o rozhodnutí o nároku trov konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Žalobca mal vo veci úspech -2 % a žalovaný 2 %, preto žiadnej zo strán súd náhradu trov konania nepriznal.

6. Znalec vyúčtoval znalečné daňovým dokladom č. 71/2018 na celkovú sumu 94,49 Eur. Tarifná odmena hodinová predstavovala 19,92 Eur, tarifná odmena paušálna za jeden úkon 33,19 Eur, znalec účtoval náhradu za stratu času stráveného cestou, pričom čas strávený cestou do miesta výkonu a späť boli 3 hodiny, hodnota každej hodiny 3,32 Eur, teda náhradu za stratu času celkovo 9,96 Eur. Znalec zároveň účtoval cestovné výdavky za trasu Komárno - Dunajská Streda a späť 110 km, celkovo v sume 31,42 Eur. Teda odmena znalca za účasť na pojednávaní a prípravu na pojednávanie 33,19 Eur, náhrada za stratu času 9,96 Eur a cestovné výdavky 31,42 Eur, čo spolu predstavuje 94,49 Eur. V tejto časti by okresný súd mal rozhodnúť o náhrade trov znalca a následne s poukazom na § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti rozsudku rozhodnutia vo veci samej o výške náhrady trov. Keďže však v čase rozhodovania vo veci disponoval vyúčtovaním znaleckého v tejto časti, vzhľadom na hospodárnosť konania, aby následne nebolo potrebné samostatným uznesením rozhodnúť o výške odmeny znalca, keďže táto odmena už bola vyšpecifikovaná, rozhodol o odmene znalca a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť znalcovi odmenu vo výške 94,49 Eur.

7. Proti rozsudku výlučne II. a IV. výroku podal odvolanie žalobca, ktorým navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu, priznať žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že žalovanému bolo poistné plnenie vyplatené dňa 17.6.2013 neoprávnene, keď bez právneho dôvodu inkasoval poistné plnenie za závažný úraz (zlomeninu krčka rádia), ktorý v skutočnosti neutrpel. Spornosť oboch dotknutých lekárskeho nálezov odstránilo kontrolné znalecké dokazovanie vykonané v priebehu civilného konania. Zo záverov znaleckého posudku č. 18/2018, vypracovaného dňa 27.4.2018 MUDr. Gustávom Škodáčkom vyplýva, že znalec jednoznačne vylúčil u žalovaného utrpenie akéhokoľvek typu zlomeniny (nielen domnelú zlomeninu krčka vretennej kosti pravej ruky) pri jeho páde zo dňa 22.4.2013. Okresný súd znalecký posudok nesprávne vyhodnotil, keďže zo žiadneho bodu jeho záveru nevyplýva určenie iného úrazu, na základe ktorého by mal žalovaný nárok na poistné plnenie pre prípad denného odškodnenia po úraze. Dokonca ani výpoveď znalca na pojednávaní dňa 11.12.2018 nie je postačujúca na stanovenie jednoznačnej diagnózy zakladajúcej nárok na poskytnutie poistného plnenia. Okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže v prejednávanej veci vychádzal z toho, že žalovaný síce neutrpel žiadnu zlomeninu, ale utrpel ťažkú pomliaždeninu, pri ktorej podľa oceňovacích tabuliek poisťovne a v súlade s poistnými podmienkami mal žalovaný nárok na poistné plnenie pre prípad denného odškodnenia po úraze vo výške 600,- Eur za dobu liečenia max. 20 dní (teda 20 x 30,- Eur / denné odškodné po úraze podľa poistnej zmluvy). Žalovaný v priebehu konania nepreukázal konkrétnu

diagnózu, na základe ktorej by mal nárok na čo i len časť poskytnutého poistného plnenia. Keďže na posúdenie nároku na vyplatenie poistného je potrebné presné stanovenie diagnózy, ktorá nebola nijakým spôsobom určená alebo preukázaná, okresný súd nemohol bez ďalšieho žalobu v časti 600,- Eur zamietnuť. Myšlienkový postup súdu preto považujeme za nezrozumiteľný. Pri posudzovaní nároku na úrok z omeškania okresný súd aplikoval ustanovenie § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že úroky z omeškania predstavujú úžitky z bezdôvodného obohatenia, pričom s týmto právnym názorom sa žalobca nestotožňuje. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď listom zo dňa 19.5.2014 a opätovne listom zo dňa 11.9.2014 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie žalovanej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Keďže žalovaný neuhradil žalobcovi pohľadávku v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania, a preto si žalobca voči nemu uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.170,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2895/99.

8. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je možné priznať čiastočný úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho čiastočnú zmenu II. napadnutého výroku v zmysle § 388 CSP (v časti úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 570,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia) a čiastočné potvrdenie v zmysle § 387 CSP (suma 600,- Eur, úrok z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 600,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia).

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola požiadavka žalobcu na zaplatenia sumy 1.170,- Eur, úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 1.170,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia.

11. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/136/2015-160 zo dňa 11.12.2018 (prvý v poradí) žalobu v celom rozsahu zamietol.

12. Uznesením č. k. 25Co/88/2019-214 zo dňa 28. apríla 2020 Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení konštatoval, že vykonaným dokazovaním najmä s ohľadom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Gustáva Škodáčka sa nejednalo o zlomeninu, ale iba o pomliaždeninu. Napriek tomu mal súd prvej inštancie za to, že žalobcom poskytnuté poistné plnenie bolo žalovanému vyplatené v celom rozsahu oprávnene, pričom sa nezaoberal argumentáciu žalobcu prednesenou na pojednávaní dňa 12.12.2017 (čl. 92 spisu), ktorý dôvodil, že žalovanému bolo vyplatené denné poistné po úraze, ktoré sa stanovuje podľa § 15 ods. 1 Všeobecných poistných podmienok podľa Oceňovacej tabuľky, ktorá stanovuje konkrétnu dobu, ktorá sa priznáva poistenému. Denné poistné sa pritom nestanovuje podľa skutočnej doby liečenia, ale podľa Oceňovacej tabuľky stanovenej maximálnej dobe liečenia, ktorá sa v prípade zlomeniny a pomliaždeniny líši. Povinnosťou súdu je vždy sa vyrovnáť s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nebolo zrejmé, ako okresný súd dospel k záveru, že vzhľadom na vykonaným dokazovaním preukázaný druh poškodenia zdravia žalovaného bolo vyplatenie poistného plnenia v sume 1.170,- Eur dôvodné. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom riadne opätovne skutkový stav komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia a predovšetkým sa vyporiadať s otázkou, aký vplyv má dokazovaním zistené

poškodenie zdravia žalovaného na rozsah nároku na poskytnutie poistného plnenia v zmysle poistnej zmluvy.

13. Výrok I. (vyhovujúci) a výrok III. neboli napadnuté odvolaním strán, preto nadobudli právoplatnosť.

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu zo dňa 2.10.2020, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 CSP) bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak napadnutým II. výrokom žalobu (čiastočne) zamietol (suma 600,- Eur, úrok z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 1.170,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia).

15. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že návrh žalobcu je v sume 600,- Eur, úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 600,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia neďôvodný. Pokiaľ ide o požadovaný úrok z omeškania (5,15 % ročne), na ten bolo potrebné z dôvodu odlišného právneho posúdenia na daný prípad aplikovať § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie tieto zákonné ustanovenia na danú vec neaplikoval, pričom to bolo pre posúdenie veci (v časti úroku z omeškania) potrebné, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany, aby sa vyjadrili k novej aplikácii tohto ustanovenia.

16. Odvolací súd konštatuje, že v danej veci je nesporné, že strany uzavreli dňa 25.1.2013 poistnú zmluvu č. 610/054868-0. Žalovaný dňa 12.6.2013 predložil žalobcovi Oznámenie o liečení následkov úrazu zo dňa 22.4.2013 s dobou liečenie od 22.4.2013 do 10.6.2013. Žalobca poskytol žalovanému v zmysle uzavretej poistnej zmluvy poistné plnenie následkom úrazu zo dňa 22.4.2013, na základe diagnózy stanovenej ošetrujúcim lekárom MUDr. B. O. - zlomenina krčka rádia bez dislokácie, v sume 1.170,- Eur (denné odškodnenie po úraze). Následne však žalobca na základe lekárskej správy primárky MUDr. R. X. zistil, že žalovaný pri úraze dňa 22.4.2013 neutrpel zlomeninu, preto sa podanou žalobou domáhal vrátenia vyplateného poistného plnenia. Spornosť oboch dotknutých lekárskeho nálezov odstránilo kontrolné znalecké dokazovanie vykonané v priebehu civilného konania.

17. Zo záverov znaleckého posudku č. 18/2018 MUDr. Gustáva Škodáčka, znalec z odboru chirurgia a traumatológia, vyplýva, že žalovaný dňa 22.4.2013 v dôsledku pádu pravdepodobne neutrpel zlomeninu krčka vretennej kosti pravej ruky, ani inú zlomeninu.

18. Z výsluchu znalca na pojednávaní dňa 11.12.2018 vyplýva, že znalec sa pridriava znaleckého posudku č. 18/2018, poškodený utrpel úraz lakťa, ťažké pomliaždenie, na základe RTG sa nedá preukázať zlomenina. Vzhľadom na poškodenie, ktoré žalovaný utrpel bol medicínsky postup MUDr. O. správny a štandardný, primerané bola aj trvanie liečby, keď pomliaždeniny sa niekedy hoja ťažšie ako zlomeniny. Úrazový dej tam bol, žalovaný spadol z bicykla, nemohol vedieť, či má alebo nemá zlomeninu.

19. Žalobca namietal, že okresný súd znalecký posudok nesprávne vyhodnotil, keďže zo žiadneho bodu jeho záveru nevyplýva určenie iného úrazu, na základe ktorého by mal žalovaný nárok na poistné plnenie pre prípad denného odškodnenia po úraze. Dokonca ani výpoveď znalca na pojednávaní dňa 11.12.2018 nie je postačujúca na stanovenie jednoznačnej diagnózy zakladajúcej nárok na poskytnutie poistného plnenia.

20. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

21. Podľa § 208 ods. 3 CSP ak je to účelné, môže súd znalca vyslúchnuť o skutočnostiach uvádzaných v znaleckom posudku.

22. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť

súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

23. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

24. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu v odseku 19, keď okresný súd postupoval správne pri vyhodnotení záverov znaleckého posudku č. 18/2018 v spojení s výsluchom znalca na pojednávaní dňa 11.12.2018, z ktorých dôvodne uzavrel v odseku 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že žalovaný pri úraze dňa 22.4.2013 neutrpel zlomeninu, ale utrpel iné telesné poškodenie, a to úraz lakťa - ťažké pomliaždenie. Uvedené poškodenie, ťažké pomliaždenie, aj podľa odvolacieho súdu zakladá nárok žalovaného na poskytnutie poistného plnenia s poukazom na čl. 12 bod 1 Všeobecných poistných podmienok (úrazom sa rozumie telesné poškodenie alebo smrť, ktoré bolo spôsobené nečakaným, náhlým, násilným a jednorazovým pôsobením vonkajších vplyvov).

25. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že žalovaný v priebehu konania nepreukázal konkrétnu diagnózu, na základe ktorej by mal nárok na čo i len časť poskytnutého poistného plnenia. Žalobca zrejme opomína vyjadrenie znalca na pojednávaní dňa 11.12.2018, ktorý jednoznačne uviedol, že žalovaný utrpel úraz lakťa - ťažké pomliaždenie. K uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že samotný žalobca v Oceňovacej tabuľke (verejne prístupnej na webovom portáli žalobcu v sekcii Životné poistenie/Oceňovacie tabuľky), pri položke č. 3.112, ktorú na danú vec aplikoval aj súd prvej inštancie, definuje druh úrazu: pomliaždenie končatiny alebo jej časti a natiahnutie svalov ťažšieho stupňa, čo ani žalobca nenamietala.

26. Podľa článku 15 bod 1 Všeobecných poistných podmienok ak doba nevyhnutného lekárskeho liečenia následkov úrazu, ktorý poistený utrpel počas trvania tohto poistného rizika dosiahne 14-dňovú kadenčnú dobu, má poistený voči poisťiteľovi v závislosti od výšky rozhodujúceho príjmu podľa ods. 7 tohto článku Všeobecných podmienok poistnej zmluvy právo na výplatu denného odškodnenia za dobu nevyhnutného lekárskeho liečenia úrazu, vo výške určenej podľa tabuľky uvedenej v ods. 10 tohto článku Všeobecných poistných podmienok - poistnej zmluvy, najviac však vo výške maximálnej poistnej sumy dohodnutej v poistnej zmluve pre riziko denné odškodné po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti, a to od prvého dňa nevyhnutného liečenia maximálne však po dobu uvedenú v Oceňovacej tabuľke poisťiteľa pre riziko denného odškodného po úraze a počas dlhodobej pracovnej neschopnosti.

27. Podľa Oceňovacej tabuľky verejne prístupnej na webovom portáli žalobcu v sekcii Životné poistenie/Oceňovacie tabuľky, je pri úrazoch hornej končatiny zaradené tiež pomliaždenie končatiny alebo jej časti a natiahnutie svalov ťažšieho stupňa s maximálnou dobou liečenia do 20 dní (položka č. 3.112).

28. Podľa článku 18 bod 1 Všeobecných poistných podmienok pri uplatňovaní práva na poistné plnenie je poistený povinný predložiť a) opis príčiny vzniku poistnej udalosti, b) podrobné správy lekárov, ktorí poisteného súčasne ošetrojú, príp. ošetrovali a vyšetřovali, o príčinu, začiatku, typu a priebehu choroby. Takisto treba predložiť správy z rehabilitačných a liečebných zdravotníckych zariadení, v ktorých sa uskutočnili ošetrovania pre tým ako poistná udalosť vznikla.

29. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že žalovanému patrí v súvislosti s úrazom - pomliaždenie lakt'a - ľažkého stupňa (diagnóza určená znalcom v konaní) zo dňa 22.4.2013 poistné (plnenie) v sume 600,- Eur (vyčíslená ako suma denného odškodnenia á 30,- Eur podľa tabuľky uvedenej v článku 15 bod 10 Všeobecných poistných podmienok x 20 dní doby liečenia podľa Oceňovacej tabuľky položka 3.112, ktorých znenie v konaní nebolo sporné), pričom nesúhlas žalobcu ani s poukazom na článok 18 bod 1 Všeobecných poistných podmienok nie je dôvodný. Žalovaný si riadne splnil povinnosť a úraz žalobcovi oznámil (Oznámenie o liečení následkov úrazu čl. 11), pričom v predmetnom konaní došlo k zmene popisu telesného poškodenia žalovaného s poukazom na vyjadrenie znalca MUDr. Gustáva Škodáčka, a teda k odstráneniu spornosti dvoch lekárskejších správ (MUDr. B. O. a MUDr. R. X.), čo v odvolaní konštatuje aj samotný žalobca. Uvedená skutočnosť podľa odvolacieho súdu nie je v rozpore ani s článkom 18 ods. 1 Všeobecných poistných podmienok, podľa ktorého žalovaný aj postupoval a svoju povinnosť si splnil.

30. Súd prvej inštancie si túto povinnosť podľa § 191 CSP splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivito, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

31. Odvolací súd konštatuje s ohľadom na uvedené v odseku 29, že záver okresného súdu, ktorý zamietol žalobu v sume 600,- Eur ako nedôvodnú je správny, keďže táto suma bola žalovanému ako poistné plnenie vyplatená dôvodne (v rámci sumy 1.170,- Eur) a touto sumou sa žalovaný bezdôvodne neobohatil podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (na rozdiel od sumy 570,- Eur, ktorá bola titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalovanému uložená na zaplatenie žalobcovi vyhovujúcim I. výrokom, ktorý nadobudol právoplatnosť). Keďže bola žaloba zamietnutá v sume 600,- Eur, správne bol zamietnutý aj nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania 5,15 % ročne od 15.6.2014 do zaplatenia z tejto sumy. S ohľadom na uvedené odvolací súd napadnutý výrok v časti sumy 600,- Eur úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 600,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 CSP.

32. Námietku žalobcu, že okresný súd pri posudzovaní nároku na úrok z omeškania nedôvodne aplikoval ustanovenie § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré na danú veci nedopadá, považuje odvolací súd za dôvodnú s ohľadom na nižšie uvedené.

33. Žalobca si uplatnil žalobou aj úrok z omeškania 5,15 % ročne 570,- Eur (zahrnutý v sume 1.170 Eur - pôvodne žalovaná suma) od 15.6.2014 do zaplatenia.

34. Odvolací súd vyzval strany v zmysle § 382 CSP, aby sa vyjadril k použitiu ustanovení § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci neboli použité a sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce. K výzve sa žalovaný nevyjadril. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil, pričom vychádzal iba z ustanovenia § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bez toho aby vôbec zohľadnil § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 19.5.2014 a opätovne zo dňa 11.9.2014 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie žalovanej sumy v lehote 15 dní o doručenia výzvy.

35. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Čo je príslušenstvom pohľadávky vyplýva z § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok za omeškanie a náklady spojené s jej uplatnením. Záväzkovým právnym vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka). Pohľadávkou v zmysle tejto zákonnej definície je peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (v zmysle nároku na sankcie pre omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom. Tým, že dlžník včas nezaplatí úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny).

38. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie žalobcu v časti úroku z omeškania zo sumy 570,- Eur nesprávne zamietol. Úrok z omeškania pritom predstavuje tzv. zákonnú sankciu (považuje sa za príslušenstvo pohľadávky s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka citovaného v odseku 13) pre prípad omeškania dlžníka s platením peňažného plnenia. Nárok na úrok z omeškania tak vzniká žalobcovi (veriteľovi) automaticky zo zákona a nie je k tomu potrebná žiadna dohoda účastníkov zmluvy. Odvolací priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania 5,15 % ročne do zaplatenia zo sumy 570,- Eur priznanej žalobcovi už súdom prvej inštancie I. výrokom (nenapadnutým odvolaním strán), keď v konaní nebolo sporné, že žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 19.5.2014 (na čl. 17) na zaplatenie sumy 1.170,- Eur v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorej doručenie žalovaný v konaní nijakým spôsobom nerozporoval. Ohľadom vzniku omeškania odvolací súd vychádzal z výzvy žalobcu zo dňa 19.5.2014, ktorý bol s prihliadnutím na všeobecne známu dobu prepravy poštových zásielok najneskôr do jedného týždňa po jeho spísaní a odoslaní, t.j. v štvrtom májovom týždni a keďže mal žalovaný 15 dní na plnenie, ešte pred dňom 15.6.2014 sa dostal do omeškania s úhradou sumy 570,- Eur (prisúdenou prvoinštančným súdom). Odvolací súd bol viazaný žalobným petitom a preto priznal žalobcovi úrok z omeškania 5,15 % ročne od 15.6.2014 do zaplatenia, keď priznaná výška úrokov z omeškania 5,15 % ročne je v súlade so zákonom s odkazom na § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď výška základnej úrokovej sadzby zverejnená na webovej stránke W., bola 0,15 % + 5 bodov, spolu tak predstavuje priznaných 5,15 % ročne. S ohľadom na uvedené odvolací súd napadnutý II. výrok rozsudku zmenil a žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 570,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (a vo zvyšnej časti vrátane úroku z omeškania 5,15 % ročnej zo sumy 600,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia potvrdil).

39. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v súdnom konaní je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel vynaložiť. Pomerovať úspech a neúspech vo veci však nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je ich

treba posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 1/04 Ústavný súd Českej republiky zdôraznil, že rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledkov sporu, bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia v merite veci. Rozhodnutie o náhrade trov konania má byť zrejším a logickým ukončením celého súdneho sporu.

43. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

44. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného a tohto odvolacieho konania právo, keďže ani u jednej zo sporových strán nemožno hovoriť o prevažujúcom úspechu, naopak ich pomer úspechu a neúspechu je približne rovnaký. Žalobca dosiahol v konaní úspech 48,72 % (vyhovujúci I. výrok v sume 570,- Eur + priznaný úrok z omeškania odvolacím súdom vyčíslený v sume 223,82 Eur ako 5,15 % ročne zo sumy 570,- Eur do 15.6.2014 do 26.1.2022) a neúspech (úspech žalovaného) 51,28 % (v sume 600,- Eur a v sume vyčísleného úroku 235,60 Eur ako 5,15 % ročne zo sumy 600,- Eur od 15.6.2014 do zaplatenia).

45. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Majú za to, že bol zvolený vhodný a zákonom prijateľný procesný prostriedok, keďže sa jedná o originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva ex lege. Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

46. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).